

Festivals d'estiu amb música

“No homenatjo B.B. King: l'agafó i el porto al meu terreny”

Amadeu Casas, guitarrista, estrena avui al Mas i Mas Festival el seu disc ‘The King is gone’

ESTEBAN LINÉS
Barcelona

Amadeu Casas és una garantia de sensibilitat, tècnica i intuïció a la guitarra. La seva presència i la seva sonoritat ja són una referència des de fa dècenns de l'escena musical, local i nacional, no només en l'àmbit del blues o del jazz, que és on consolida les seves profundes arrels.

Familiar en la història del Mas i Mas Festival, el músic i també vocalista es presenta a l'edició d'aquest any amb un homenatge personal a la figura i l'obra de B.B. King, coincidint amb la publicació aquests dies del seu flamant àlbum *The King is gone* (Temps Record). En el seu concert d'avui al Born Centre Cultural (20 h) el músic barceloní rellegirà la seva particular selecció del repertori del rei del blues, acompanyat d'una nombrosa i treballada formació instrumental, amb secció de vent inclosa.

Fa un any ja va tocar al mateix festival en honor de B.B. King.

De fet, allà va néixer una mica tot això. Em recordo que quan va morir King al mes de maig, vaig pensar que calia fer alguna cosa immediatament, i vaig comentar a Pere Pons –director artístic del festival– el tema; d'allà va sortir el concert que vam fer al Jamboree amb amics i que vam titular *The King is gone*.

I d'allà?
Doncs que aquell concert va anar molt bé, ens va deixar a tots bona boca. A aquella experiència la van seguir altres concerts, i August

El guitarrista i la seva filla Etxart, que també participa en el concert d'aquesta nit

Tharrats va ser reemplaçat pel pianista que porto en aquest projecte, Gabriel Mastronardi, que és més versàtil i toca més instruments. August és una primera figura i aquest projecte és bàsicament de guitarra i crec que quedava una mica estrany que exercís de *sideman*. El cas és que els músics que em van acompanyar em van insistir que calia fer alguna cosa més, i encara que jo no tenia intenció especial de fer-ho, al final vam decidir gravar el disc d'homenatge, que es titula igual que aquella vetllada.

No en tenia intenció?

No especialment, per raons materials: fer un disc no deixa de ser car, dóna pocs diners i és difícil de rendibilitzar. Però el cas és que com que ja teníem la feina feta i els músics que van participar en el concert no són la típica banda de tribut, ara l'he agafat i l'he portat al meu propi terreny.

Què vol dir això?

Per a mi B.B. King és un gran referent, potser el més important. Per això, les melodies dels seus temes sempre les he mantingudes, però alguns aspectes els he vestit una mica més, o els he vestit d'una altra manera. Per exemple, és el

EL SEU MAGISTERI

“M'encanta la simplicitat de King: si pots utilitzar una nota no n'utilitzis tres”

EL SEU SINCRETISME

“Que un músic de blues tingui mal-leabilitat és una virtut, sens dubte”

meu primer disc en solitari en què he utilitzat una guitarra espanyola; després, hi ha un tema on hem inclòs unes baladetes...

I al disc hi toca la seva filla...

Sí, la meua filla Etxart toca la guitarra en cinc temes, però al concert del Born serà en tots. És un estímul afegit de la vetllada.

Quin criteri ha seguit per triar el repertori del disc?

La selecció dels temes l'he guiada estrictament pel que m'agrada a mi. No volia fer un grans èxits, però hi ha coses que no poden faltar de cap manera, com *Rock me baby* o *Everyday I hate the blues*. N'hi ha de més especials, en canvi, com *Guess who*, que vaig descobrir en el seu *Live in Africa* i que és una balada que m'emociona moltíssim.

Li agrada tot B.B. King? les seves incursions en altres estilístiques?

M'agrada tot, la veritat. King traspassa les fronteres del blues, és un músic que va més enllà, i a més va tocar amb tothom, va ser molt a prop del pop; de fet algunes cançons del disc són molt poc blues. I a més, tenia una altra cosa, i és que, segons la meua opinió, era també un cantant excepcional, el millor del blues amb Ray Charles.

En vida no pocs li van retreure aquestes incursions a altres músiques.

Que un músic de blues tingui mal-leabilitat és una virtut, sense cap dubte; el que feia al final de la seva carrera era admirable. Jo, sincerament, fa temps que he deixat de ser un purista: la música és tan rica i àmplia que no s'ha de rebutjar res.

El va tractar personalment?

Vaig ser amb ell en diverses ocasions, i sempre va ser molt afable, respectuós... és fàcil caure en l'adulació amb ell, però sempre es va comportar com una persona absolutament normal.

El seu ensenyament més gran?

M'encanta la seva simplicitat: si pots utilitzar una nota no n'utilitzis tres. Ho he intentat portar també a la meua vida. La simplicitat comporta per ella mateixa una gran riquesa.●

CRÍTICA DE MÚSICA CLÀSSICA

Fènix 1750

Giuliano Carmignola + Acadèmia 1750

Lloc i data: Auditori Espai Ter (4/VIII). Torroella de Montgrí

JORDI MADDALENO

Important i significatiu concert a Torroella, protagonitzat per l'Or-

questra Acadèmia 1750, antiga formació resident del festival, amb qui hi segueix havent un important vincle artístic. Presentació del nou director musical de l'orquestra, el també violinista Massimo Spadano, que va dirigir, sense partitura, el seu primer concert amb l'agrupació amb un convidat de luxe, el cotitzat i virtuós violinista Giuliano Car-

mignola (Treviso, 1950).

Des de la seva fundació en el si del Festival de Torroella el 2006, l'Acadèmia 1750 ha tingut els seus alts i baixos, però celebra els deu anys en bona forma i amb uns instrumentistes de primer ordre que avalen aquesta espècie de renaixement com *Fènix*, serveixin els noms de la impol·luta concertino Farran Sylvan James o l'oboïsta Patrick Beaugirard com a mostra de les excel·lències en el so d'un conjunt que promet noves alegries per al públic. Intencions i expressivitat des del

podi d'un Spadano que sap extreure un so hedonista com en el minuet de la *Simfonia 49* de Haydn, malgrat haver estat la interpretació menys brillant del concert. Amb Carmignola, un superespecialista que va ratificar la seva fama amb estil depurat i elegància en l'arc, ímpetu i bellesa, es va firmar un *Concert de violí núm. 1* en do major de Haydn transparent i espurnejant sobretot en el seu *finale*, Presto.

Però va ser amb la segona part, amb el *Concert per a violí núm. 1* de Mozart, amb un Carmignola de so-

fisticats i lluminosos accents, adagi inoblidable, i sobretot amb la *Simfonia núm. 5* de Schubert, que la vetllada va lluir amb una qualitat i vitalitat molt remarcables. Aquella espècie de culminació de llegat clàssic de Haydn i Mozart que es precipita en el naixement del romanticisme a l'obra de Schubert es va evidenciar amb una simfonia on va vessar el fraseig de qualitat, el control de les dinàmiques, la fluïdesa del volum, la precisió i l'energia d'una formació que sembla iniciar així una nova i feliç etapa.●

Ella espera que él vuelva.
Él espera que ella recuerde.

GONG LI

REGRESO A CASA
COMING HOME

Una película de **ZHANG YIMOU**

SECCIÓN OFICIAL
FESTIVAL DE CANNES

YA EN CINES

Aribau Multicines 5 sales
Bosque Multicines 9 sales
GRAN SARRIA Multicines 8 sales
Balmes Multicines 12 sales

BOLICHE
VERDI
YELMO CINES

SABADELL IMPERIAL
TERRASSA CATALUNYA
VIC VIGATA